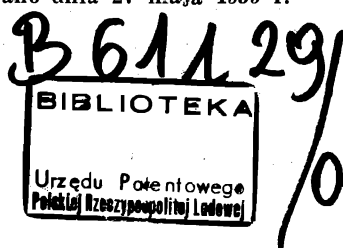

Opublikowano dnia 27 maja 1959 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42005

Kl. 20 i, 18

VEB Werk für Signal- und Sicherungstechnik Berlin

Berlin - Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna

Belka zaporowa lekkiej budowy zwłaszcza do automatycznych półzaporowych urządzeń

Patent trwa od dnia 20 września 1956 r.

Wynalazek dotyczy belki zaporowej lekkiej budowy zwłaszcza do automatycznych półzaporowych urządzeń.

Znane są różne belki zaporowe. Jest na przykład w zwyczaju używanie dwóch ceowników z bokami otwartymi w poziomej płaszczyźnie, odwróconych od siebie i rozmieszczonych z pewnym odstępem.

Ponadto posługiwano się w tym celu dwoma umieszczonymi jedna nad drugą pustymi belkami, zaopatrzonymi w wiszące zasłony. Konstrukcja ta została ulepszona przez ułożenie umieszczonych z odstępem pomiędzy sobą dwóch takich podwójnych, w stosunku do siebie usztywnionych, belek.

Konstrukcje te wystarczają, gdy istnieje dostatecznie duża siła w celu przezwyciężenia momentu obrotowego wywołanego przez ciśnienie wiatru.

Szczególnie szkodliwe jest ciśnienie wiatru, które określa niezbędną moc silnika i działa na wąskie boki belek, które w tego rodzaju

wykonaniach mają częściowo prostokątne płaszczyzny.

Wada ta według wynalazku została usunięta przez nadanie zaporowej belce eliptycznego przekroju. Jest ona ukształtowana najkorzystniej jako eliptyczna pusta belka, zwężająca się ku końcowi, której wewnętrzna przestrzeń podzielona jest w kierunku długości poprzecznymi ściankami w kształcie przegród oraz jest usztywniona rozporami.

Zalety belki zaporowej według wynalazku, w porównaniu z obecnym stanem techniki, wynikają z opływowej jej budowy, wskutek czego stosunkowo mały opór stawiany prądom powietrza przez węższy bok belki korzystnie wpływa na pracę silnika. Również przy nieautomatycznym ruchu wymagana jest mniejsza moc silnika bez potrzeby stosowania przekładni redukującej.

Dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku są uwidocznione na rysunku. Na fig. 1 liczbą 1 oznaczone są podłużne beleczki, liczbą 2 — oszalowanie, a liczbą 3 jedna ze ścia-

nek poprzecznych, przegradzających belkę zaporową, podczas gdy na fig. 2 liczbą 4 oznaczone są dwa ceowniki, podtrzymujące prostokątną rozporę 1'. Do dalszego usztywnienia służy spawane z ceownikami przekątniowe usztywnienie 5, które rozciąga się od miejsca zamocowania belki zaporowej aż do około 1/3 jej ogólnej długości.

Dla ochrony ułożyskowania oraz napędu belki zaporowej, posiada ona nie przedstawione na rysunku miejsce przewidziane na ewentualne przełamanie. Oszalowanie belki zaporowej składa się najlepiej z dykty i posiada na obydwóch bocznych płaszczyznach nie uwidocznione na rysunku lusterka odbłaskowe albo reflektory.

Zastrzeżenia patentowe

1. Belka zaporowa lekkiej budowy, do automatycznych półzaporowych urządzeń, znamienna tym, że posiada eliptyczny przekrój.

2. Belka zaporowa lekkiej budowy według zastrz. 1, znamienna tym, że stanowi eliptyczną pustą bryłę, której wewnętrzna przestrzeń w kierunku podłużnym podzielona jest poprzecznymi ściankami (3) oraz jest usztywniona za pomocą rozpor (1).

3. Belka zaporowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że usztywnienie w jej wewnętrznej przestrzeni, składające się z dwóch podtrzymujących jedną rozporę ceowników (4) z przekątniowym usztywnieniem (5), rozciąga się od miejsca zamocowania jej aż do około 1/3 ogólnej długości belki.

VEB Werk für Signal — und
Sicherungstechnik Berlin

Zastępca: Mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy

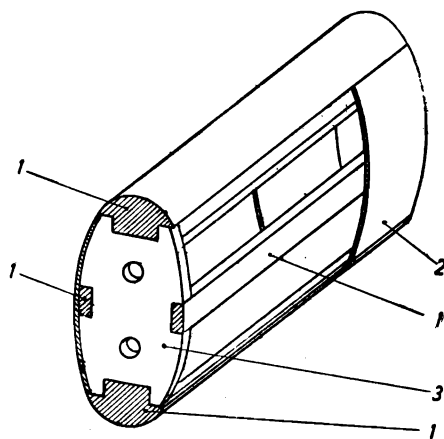

Fig. 1

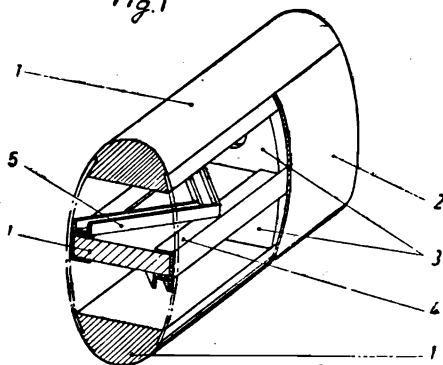

Fig. 2